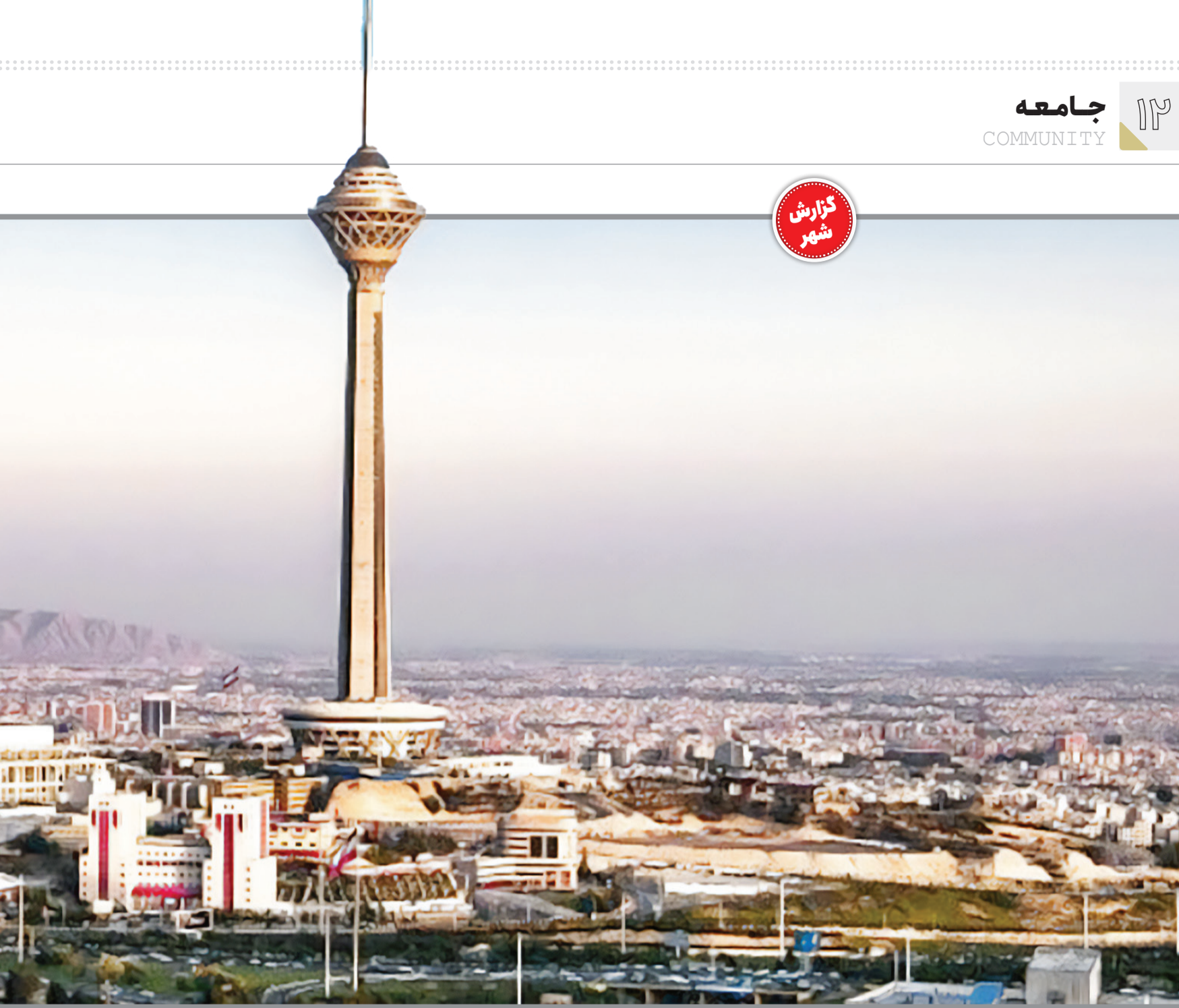

ظفر قندی: کاهش کیفیت سلامت را نمی‌توان پذیرفت

دیروز جلسه بررسی صلاحیت محمدرضا ظفرقندی، وزیر پیشنهادی بهداشت در مجلس شورای اسلامی برگزار شد؛ آن هم پس از آنکه کمیسیون بهداشت و آموزش با موافقت کرده بود. در این جلسه، علاوه بر ظفرقندی، موافقان و مخالفان او در رد یا تایید این گزینه پیشنهادی وزارت بهداشت سخن گفتند. ظفرقندی در سخنرانی اش خطاب به نمایندگان مجلس گفت که آمده است تا وارد عرصه مدیریتی خطیری نشود که با جان مردم در ارتباط است و آماده است که با تمام توان، ظرفیت، تجربه و همراهی گسترده جامعه سلامت کشور تلاش کند تا مردم، جز رنج بیماری، رنج دیگری را تحمل نکنند: «این جمله عصاره همه برنامه‌های سلامت است و البته محصول برنامه‌های توسعه». او گفت که وزیر بهداشت از یک طرف نماینده ۶۸ دانشگاه و دانشکده علوم پزشکی، ۲۵۰ هزار نفر دانش‌آموخته و ۲۳۰ هزار نفر گروه پرستاری، ۲۵۰ هزار دانشجوی پزشکی، بیش از ۲۵۰ هزار سایر حوزه‌های سلامت و... است، از طرف دیگر خدمتگزار ۸۷ میلیون ایرانی دریافت‌کننده خدمات سلامت: «من به‌عنوان پزشک یاد گرفته‌ام که باید حامی همین مردم باشم؛ مردمی که به‌رغم همه پیشرفت‌ها هنوز در کشور دچار محرومیت‌های جدی هستند و با چالش‌های جدی چون هزینه‌های کم‌رشدن سلامت روان، توانبخشی و... روبه‌رو هستند. ۴۰ سال است که در مسیر خدمت‌رسانی به همین مردم هستم». او در پاسخ به بعضی انتقادهایی که نمایندگان مخالف از او کردند هم گفت: «فرمودند چرا با افزایش دانشجو مخالفت کردید؟ من مخالفت نکردم، فقط گفتیم افزایش دانشجو دو موضوع دارد: یکی بودجه می‌خواهد و یکی هم استاد. در حوزه سلامت نمی‌توان کاهش کیفیت را پذیرفت. گفتند من چرا رفته، سیاسی کاری کردم. من ۸ سال رئیس دانشگاه بودم و خیلی از معاونان من از جناح مقابل بودند. در نظام پزشکی هم همین‌طور بود، با افتخار و رفاقت کار کردم. گفتند که من گفته‌ام، انتخابات مهندسی شده. دکتر پزشکیان که الان رئیس جمهوری هستند در آن انتخابات درصاحت شدند و اگر نبود دخالت بزرگان، امروز پزشکیان رئیس جمهوری نبود؛ بالاخره نمی‌توان واقعیت را کتمان کرد. اگر بدون دلیل حذف کنند، انتخابات در آن ناحیه مخدوش می‌شود». او ادامه داد: «پذیرفتن مسئولیت در شرایط فعلی کشور تفاوت زیادی با حضور در تیم‌های اضطراری در زمان جنگ تحمیلی ندارد چون شرط آن از خودگذشتگی و جهاد است که برای آن خون‌های پاک ریخته شده است. کشور ما اکنون درگیر بحران‌های مختلفی است؛ ما دچار تحریم‌های ظالمانه و محرومیت‌های پولی و مالی متعدد هستیم که مانع جدی در تبادلات اقتصادی است. با مشکلات داخلی از جمله مهاجرت نیروهای درمان روبه‌رو هستیم. هزینه‌های کم‌رشدن سلامت و درمان نیز از دیگر چالش‌هاست». او در ادامه گفت که در حوزه سلامت چالش‌های مهمی هم داریم: «چالش اول بحث تولید سلامت است که طبق بند ۷ سیاست‌های کلی سلامت برعهده وزارت بهداشت است. ۷۰ درصد تحقق سلامت مردم مربوط به بخش‌های دیگری غیر از وزارت بهداشت است. چالش بعدی، بحران نیروی انسانی است. مهاجرت، خروج از چرخه خدمت، تغییر شغل و... از چالش‌هاست. موضوع مهاجرت در بخش پزشکی و پرستاری، خود را به‌عنوان یک معضل جدی نشان داده است. پیش از سخنان او اما روح‌الله عباسپور، نماینده قزوین به‌عنوان مخالف این گزینه پیشنهادی گفت: «آقای پزشکیان دیروز، پشت همین تریبون اعلام کردند من کسی هستم که تمام فعالیت پزشکی‌ام، در حوزه درمان دولتی بوده است و در بیمارستان خصوصی فعالیت نکرده‌ام و تعارض منافع را برای خودم ایجاد نکردم، اما آقای ظفرقندی، شما رئیس دانشگاه علوم پزشکی هستی، فعالیت‌های درمانی در بخش خصوصی را هم پیگیری کردی. جهت‌گیری‌های آقای ظفرقندی با آقای پزشکیان در حوزه بهداشت و درمان همخوانی ندارد. شما رئیس سازمان نظام پزشکی بودید و افزایش تعرفه درمانی را در بخش خصوصی مصوب کردید که همین مسئله با محرومیت‌زایی در تضاد است. گذشته سیاسی آقای ظفرقندی را وقتی بررسی می‌کنیم، می‌فهمیم او بیشتر از اینکه از ابزار جراحی برای درمان مردم استفاده کند، قلم‌به‌دست بیانه‌هایی در جهت تضعیف نظام و حمایت از «اعتشاشات» می‌نویسد. او در جهت تجزیه کشور و براندازی نظام گام برداشته است». احمد بیگلری، نماینده خدابنده اما به‌عنوان یکی از موافقان ظفرقندی گفت که آمده است از هم‌سنگر پدرش دفاع کند: «ایشان نمی‌خواهد میلیاردها تومان از بول مملکت به خارج از کشور برود، چون همین‌جا دانشجویان را در حوزه تخصصی ترماتریت کرده است. چرا می‌خواهیم امید دانشجویان، بیماران، مردم و کادر درمان را ناامید کنیم. الان همکاران من چشم و گوش‌شان به شمس‌ت که ببینند مجلس به چه کسی رأی می‌دهد. عزیزان بایباید وفاقی ملی رامعناکنیم.»

گزارش شهر

عکس: آریانا

اختلاف درباره سلامت برج

گزارش «هم‌میهن» درباره پیش‌سلامت بلندترین برج تهران که اخیراً خبرساز شده است

سارا سبزی

خبرنگار گروه جامعه

برج میلاد تهران امسال ۱۶ ساله می‌شود؛ نماد جدیدی از تهران که قرار بود نسبت به آنچه امروز می‌بینیم، مجموعه‌ای وسیع‌تر باشد و مرکز تجارت بین‌الملل تهران هم در آن تعبیه شود. تا امروز سلامت و ایمنی بلندترین و شاخص‌ترین نماد تهران بارها محل بحث بوده است؛ از خطر سقوط و احتمال کج‌شدن تا همین‌جا به‌عنوان استاد دانشگاه درباره پیش‌سلامت آن. نامه‌ای که به‌شکل گسترده‌ای بازتاب پیدا کرد اما شرکت پیمانکار برج به آن واکنش نشان داد و سلامت و پایداری آن را تایید کرد. ماجرای این نامه چه بود و چرا دوباره نام برج میلاد به رسانه‌ها برگشته است؟

ماجرای این هشدار، به‌نام این سه‌پره برمی‌گردد؛ عباس زرکوب، مدیرعامل سابق شرکت پادمان سازه، بهروز گتمیری، استاد دانشکده فنی دانشگاه تهران و محمدرضا اسلامی، استاد دانشگاه ایالتی پلی‌تکنیک کالیفرنیا. آنها حدود شش‌ماه پیش دیداری از این برج داشتند و پس از آن نامه‌ای خطاب به علیرضا زاکانی، شهردار تهران با رونوشتی به مهدی چمران نوشتند و وضعیت آن را خطرناک توصیف کردند، با این حال گفت‌وگو با آنها نشان می‌داد که این نامه هشدار و البته درخواستی برای اعلام وضعیت پیش‌سلامت این برج مهم تهران است؛ آنها نشانه‌ای از پیش‌سلامت این برج توسط ابزارهای دقیقی که سال‌ها پیش در جریان ساخت آن تعبیه شده، ندیدند و می‌گویند که باید شهرداری و مسئولان این برج، جامعه مهندسان را در جریان این روند قرار دهند. این نامه در شرایطی مطرح می‌شود که شرکت پیمانکار برج میلاد که کار طراحی آن را هم برعهده داشته، تاکید می‌کند که برج آنقدر پایدار ساخته شده که زلزله نمی‌تواند آن را فرو ببرد.

این سه مهندس در نامه خود خطاب به علیرضا زاکانی نوشته‌اند: «برج میلاد تهران سال‌هاست که پیش

سلامت (به‌شکل فنی - مهندسی) نمی‌شود. متأسفانه تجهیزات ابرز دقیق که در زمان احداث برج در بدنه بتنی کارگزاری شده، یا از دست رفته یا اینکه قرائت نمی‌شود. مضافاً اینکه اتصالات فولادی دکل آنتن - پیچ‌های مقاومت بالا - و جوش‌های اتصالات پیچیده قسمت سبد سازه رأس، نیازمند «کنترل دائم» توسط آزمایش‌های غیرمخرب است. علاوه بر اینها، اثر گودبرداری ضلع شمالی بر فونداسیون برج میلاد نیازمند مطالعات ژئوتکنیک جدی است. برج میلاد شبیه انسانی است که مدت‌هاست به چک‌آپ پزشکی نرفته و هر لحظه محتمل است به‌واسطه فشار خون، قند خون یا امور قابل پیشگیری دیگر دچار مشکل شود.»

آنها آمادگی خود را برای همکاری در این زمینه اعلام کرده و گفته‌اند که طی یک‌سال گذشته پیگیری کرده‌اند که شهرداری تهران با این بخش از مسائل برج میلاد با دانش بین‌المللی و به‌شکل فنی برخورد کنند، اما تا امروز واکنشی از سوی شهرداری دریافت نکرده‌اند؛ حتی یک تماس تلفنی. حالا درخواست آنها، انتشار گزارش فنی پیش‌سلامت برج میلاد مربوط به یک‌سال اخیر است.

حالا عباس زرکوب به‌عنوان مدیرعامل سابق شرکت پادمان سازه در گفت‌وگو با «هم‌میهن» جزئیات بیشتری از این نامه و دلیل انتشار آن می‌گوید؛ برچی که تنها بخشی از مجموعه بزرگتری به‌نام مرکز ارتباطات بین‌المللی تهران است. این مجموعه قرار بود مجموعه‌ای از بخش‌های مختلف و در ارتباط با هم باشند؛ مرکز همایش‌ها که به‌گفته زرکوب به‌شکل ناقص ساخته شده است، هتل کنار آن، مرکز تجارت بین‌الملل در شمالی‌ترین نقطه این برج که قرار بود زیرساختی برای ورود به مرکز تجارت جهانی باشد. در زمان ساخت این برج تمهیداتی برای پیش‌سلامت آن در نظر گرفته شده بود؛ تعدادی سنسور، پیلاز و سایر تجهیزات پیش‌برای کنترل رفتار خاک و سازه: «سال گذشته که جلسه‌ای با مسئولان این برج داشتیم از این تجهیزات خبری نبود.

علاوه بر این در زمان ساخت برج، دستگاه زلزله‌نگار تعبیه شده بود؛ درواقع مرحوم مهندس معین‌فر که مسئول پهنه‌بندی زلزله تهران بود، آنجا هم دستگاه شتاب‌نگار تعبیه کرده بود، اما در سال گذشته هم از

این دستگاه خبری نبود. گفتند ما خبری از آن نداریم.» او می‌گوید، برای مدیریت پروژه برج میلاد، شرکت پادمان سازه ایجاد شده بود اما حالا منحل شده، اسناد و اطلاعات آن در دسترس نیست و کسی نمی‌داند اطلاعات مربوط به پیش‌سلامت برج در آن بازه زمانی کجاست؛ اطلاعاتی که باید در دسترس باشد: «ما برای جانمایی، زلزله و مخابرات، مطالعات جامع و اسناد زیادی داشتیم اما الان اصلاً وجود ندارد. در صورتی که باید از آنها حفاظت می‌شد. الان به آنها می‌گوییم اندازه‌گیری تنش‌های مجاز فونداسیون را چه کرده‌اید، اگر بخواهند آن را اندازه‌گیری کنند، مرجعی ندارند که بتوانند مقایسه کنند.»

زرکوب توضیح می‌دهد که در جلسه با مسئولان این برج، به آنها گفته شده که هفت سنسور برای پیش‌سلامت برج وجود دارد، در حالی که این مجموعه به بیش از ۱۰۰ سنسور نیاز دارد: «آنها به ما پاسخ دادند که اعتبار اصل مشکل این است که شرکت پادمان سازه منحل شده، هم افراد آن دیگر نیستند، هم مدارک در دسترس نیست، هم سیستم‌های توری است که بی‌هویت شده است. این برج مانند بیماری است که باید از آن مراقبت شود. وقتی اسناد وجود نداشته باشد، چطور می‌خواهند از آن حفاظت کنند؟ حالا سنسورها برای پیش‌سلامت بسیار ناکافی است. انحلال شرکت پادمان سازه و متلاشی شدن آرشو و اسناد آن، بزرگترین لطمه را به روند پیش‌سلامت آن وارد می‌کند.»

برج میلاد پایدار است، نمی‌ریزد

برج میلاد در سال ۱۳۸۷ به‌صورت آزمایشی بهره‌برداری شد، اما در نهایت در سال ۹۱ به‌صورت قطعی تحویل داده شد. طراحی و اجرای مجموعه برج میلاد توسط شرکتی به‌نام «بلندپایه» انجام شد. بهروز نوری‌خواجوی، رئیس هیئت‌مدیره این شرکت است و بعد از مطرح‌شدن نگرانی‌های اخیر به «هم‌میهن» می‌گوید که این ادعاها را قبول ندارد، استدلال‌های مطرح‌شده درباره سلامت این برج معتبر نیست و نباید نگران آن باشیم؛ چون برج میلاد به‌عنوان یک سازه پایدار و به‌طور ویژه برای زلزله طراحی شده تا در زمان وقوع آن آسیبی نبیند. غیر از ایمنی، آسایش مخاطب برج هم در نظر

بهروز نوری‌خواجوی
رئیس هیئت‌مدیره
بلندپایه:

استدلال‌های مطرح‌شده درباره سلامت این برج معتبر نیست و نباید نگران آن باشیم؛ چون برج میلاد به‌عنوان یک سازه پایدار و به‌طور ویژه برای زلزله طراحی شده تا در زمان وقوع آن آسیبی نبیند. غیر از ایمنی، آسایش مخاطب برج هم در نظر گرفته شده و به همین دلیل نباید درباره آن نگاه‌های غیرکارشناسی داشته باشیم